

сынове съ сакаты рѣцѣ въ рѣкавици, съ по едно око съ щехеръ.
Л. Д. 1872 р. 265.

Щиваль с. м. мн. ч. **Щивале**, ум. **Щивалче**, съ илм. *Stiefel*,
ботинка: Бѣла копринени щивале. З. 242.

Щилъ с. м. у *Rak.* стиль: Че є писалъ прѣстрастно, то ся види
отъ негови израженія въ тѣхъ періоды отъ щила кто употреблява съ
рѣчи укурителны. Гп. 184.

Щипка с. ж. вредное для овощей настѣкомое: А на крастави-
цы, пиперь, моровацы, и другы, до дѣ имъ сѧ разсади еще крѣхкы,
привличижь ся разни настѣкоми при тѣхъ, и гы проѣдѣть отъ корена.
Най замѣчательна отъ тѣхъ є щипка зѣвима, коя є чѣрна дѣлговата и
прилича на вонещицѧ. Пк. 70.

Щипци с. мн. ч. щипцы: На свѣштникътъ висѣхъ съ верижки
щипци и гасилникъ. Тб. 48.

Щипнѫ ил. св. **Щипъ** **Щипувамъ** ил. дл. щипнѹ, щиплю:
Ни бакнуватъ, зло да го наѣтъ, ни щипуватъ. М. 399. Намѣри баба
халано, ами иска и щипано. Ч. 191. Чтомъ го усѣтишь, че ся е умок-
рило веднага го прѣловый въ сухо, да го не щипе оная лютина. Л.
Д. 69 р. 99. Щипе, като машеха майка. Ч. 244.

Щиръ с. м. съ чл. **Щирѣтъ** названіе растенія: Не ма е ядъ,
кога ма пари коприва, ами ма є ядъ, кога ма пари щира. Панигю-
рище. Кп. 91. Лободата, щирѣтъ тученицата, грѣцката коприва и др.
З. 348. Та намира единъ стѣркъ невиненъ щиръ, изскубва го, тѣпче
го съ своето малко краченце и пакъ вѣздиша. З. 228.

Щитъ с. м., съ чл. **Щитѣтъ** 1) щитъ: Стражата удряше съ
саби въ кованы щитовы. Р. 31. Ние ловѣхме удареть, што бѣхъ на
тебе посочени, като щитове. Рш. 118. 2) доска въ заду у телми, ср.
сл. прагъ. Пк. 48.

Щица с. ж. 1) доска: Одъ горе дѣска (щица), отъ долу дѣска,
внѣtre седе цѣрни софта (желка). М. р. 532. 2) щитъ: Облеко'а панд-
зурли кошули, Си кладо'е щици челико'и, Си кладо'е саби диплени-
ци. М. 68. Богъ ъ убилъ млада Янкулица, Що ми зеде щица челико'а?
На щица си сабя му пречека, Само себе не си сѣ загуби. М. 182.
Остра сабя однеси, Самаръ щица донеси. М. 277.

Що 1) мѣст. вопросъ: Що чинеше царица? Царю риза шиже.
Кп. 177. Що є? що є това? Чѣ? чо такое? Р. 71 Що искаше онзи? Л. Д.
75 р. 135. И начасть сѣ пишманъ стори: Що би ова я що сторифъ,
Сѣта стока є изздадофъ По питачи, сиромаси. М. 44. Леле боже, леле
мили боже! Що ва (=що ова) лошо мѣ що сторифме! М. 183. Доне-
сите богатъ Иванъ, Да го видамъ— що човѣкъ є? (что онъ за человѣкъ)